

Ἀναγής, οὐς, δ. γ. (ἀεχ).

Ἀναγής, α, ου.

Ἀναγής, γ. βέλποδις, // яловщина.

Ἀναγής, δ, γ. βέλποдный, неплодородный, който не дава
плодъ, рождѣ, такъ слв (σλвδ Ἰχθος).

Ἀναγής, δ, γ.

Ἀναγής, δ, γ. — Ἀναγής, δ, γ.

Ἀναγής, γ, ου. който не приима, отворя, прѣзиде,
// прѣзидѣльный; който не кава

Ἀναγής, γ. прѣзидѣ

Ἀναγής, δ, γ. който не е, или не може да се прѣзиде,
пошдѣ, // ἰδαξέσθαι οὐκ ἔστιν ἀναγής, надѣ
вѣща или свѣтъ не не шѣро подидѣтъ, пошдѣ

Ἀναγής, γ, ου.

Ἀναγής, δ, γ. неукоснѣнный, който не може да се
укосѣ, ослѣдѣ, или който не е ослѣдѣн, укосѣн

Ἀναγής, γ, ου. неослѣдѣнно, бѣз хѣла, бѣз укосѣна

Ἀναγής, δ, γ. непонятный, покрѣпный, тайный, който
не може да се рѣши, разбѣр. // непостыжливый. ἰδα
ναί Ἀναγής

Ἀναγής, δ, γ. несообразный, несходный, несогласный

Ἀναγής, γ, ου. несообразно, несходно, несогласно.

Ἀναγής, δ, γ.